

ILIE PĂUNESCU

1 Privim în jur, ne străduim să discernem raporturile omului contemporan cu marile evenimente ale existenței — nașterea, iubirea, creația, moartea. Epoca se deosebește de celelalte perioade istorice nu numai prin înfățișare, dar și prin mobilitate. Trăim un timp neverosimil de harnic în a-și schimba profund trăsăturile, una din cele mai aspre și mai fascinante perioade de tranziție din istorie. O frământă și o remodelează, permanent, pe de-o parte modificările generale, impuse întregii omeniri de progresul științei și al tehnicii, pe de altă parte mutațiile survenite aci, unde comunismul impune atâtea noi sensuri și finalități specifice.

În răstimpul dintre nașterea copilului și ziua cînd îl dăm la școală sau dintre vîrsta recrutării și cea a primei realizări profesionale mai de seamă, nu numai că ne vine greu să recunoaștem locuri familiare, oameni de multă vreme apropiați, dar pînă și amintirile noastre despre cei care am fost ieri seamănă adesea a povestiri despre alții. Vine apoi ziua, evenimentul care ne face să sărim brusc într-o etapă nouă, de fapt într-o nouă viață.

A muri împreună cu trecutul tău, cu morții tăi, pentru a trăi alături de cei vii, alături de cei care vin din urmă.

Îmi dau seama acum, cînd îmi ascut condeiul ca să încep ceea ce se cheamă o piesă

nouă, cît de veche e ea, în realitate. Mă gîndesc — de fapt — la piesa aceasta de multă vreme, cred că acumulez, sedimentez de vreo patru, cinci ani. Pînă de curînd, cînd totul mi s-a părut subit rezolvat, cristalizat, în secunda unei neașteptat de simple rezolvări. Acțiunea piesei se va petrece la Porțile de Fier. Titlul va fi, poate, *Ana*. Orice construcție importantă îngroapă și vindecă rănile trecutului, ne eliberează, ne oferă un prag dincolo de care se deschide o viață nouă.

2 Stagiunea viitoare va fi un examen. Sînt convins că în final va triumfa Teatrul.

VIRGIL STOENESCU

1 La o piesă de teatru ! O piesă de teatru inspirată tot din viața tineretului, bineînțeles ! Acest „bineînțeles“ se referă la faptul că în afara primei mele lucrări *Drumul soarelui*, tot ceea ce am scris pînă acum pentru scenă aducea, sub o formă sau alta, în discuție, este o problemă legată de mediul și preocupările tineretului.

În noua mea piesă încerc să dezvolt o idee care-mi stă mai demult la inimă : este vorba de „puritate“. După părerea mea, în orice om tînr există un capital fînciar de puritate. Nu sînt partizanul celor care împart tinerii în „buni“ și „răi“ !